

گفت و گو با دکتر «سحر بنکدارپور» رییس مرکز نوآوری و تحول دیجیتال اتاق تهران

اشتراک تکنولوژی؛ راهگشای اقتصاد دانشبنیان

دکتر سحر بنکدارپور، رییس مرکز نوآوری و تحول دیجیتال اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی تهران در گفت و گو با ما می‌گوید که علت عقب ماندن کشورمان در حوزه تکنولوژی نسبت به دنیا، تحریم‌هاست. کشورهای موفق در عرصه تکنولوژی و تولید دانشبنیان سعی کرده‌اند تا در تعامل با یکدیگر، هم از تکنولوژی کشورهای جهان بهره برد و هم استفاده از تکنولوژی خود را برای آن‌ها میسر کنند. در حال حاضر چگونگی فضای کسب‌وکار و بازار رقابت و ارتباطات بین‌المللی، سه چالش مهم شرکت‌های فعال در حوزه دانشبنیان کشور است.

شرح کامل این گفت و گو را در ادامه بخوانید.

اینکه ما در
حوزه تکنولوژی
نسبت به دنیا
عقب هستیم
انکارناپذیر است
و بیشترین علت را
می‌توان تحریم‌ها
دانست. در واقع
ما می‌خواهیم
چرخ را از ابتدا
اختراع بکنیم
و این باعث
می‌شود زمان را از
دست بدیم. اگر
از تکنولوژی روز
دنیا استفاده کرده
و با نوآوری‌هایی
آن را بومی‌سازی
کنیم خیلی زودتر
به نتیجه می‌رسیم
تا اینکه به خاطر
تحريم‌ها درهای
کشور را بیندیم
و بگوییم ما
می‌خواهیم چرخ
را از اول اختراع
کنیم، چون این
موضوع باعث
تأخر و عقب
افتادن کشور
می‌شود.

خدوشان از تکنولوژی بقیه استفاده برند. در کنار هم یک فضای کار مشترک (Coworking space) ایجاد کرند، اثباتی (Cnssrsiyom) را تشکیل دادند و از نقاط قوت هم استفاده کرند. خیلی از برندهای معروف را می‌توان نام برد که هر کدام از آن‌ها، هر یک از محصولاتشان را در یک کشور تولید می‌کنند و در کشوری دیگر مونتاژ (اسمبل) را انجام می‌دهند. ما نتوانستیم به درستی این فضای اشتراکی را در کشورمان ایجاد کنیم. در واقع ما هنوز در ادبیات ابتدایی این فضا با مشکل رو به رو هستیم.

❖ اندازه مطلوب تولید دانشبنیان در اقتصاد ایران را چه میزان می‌دانید؟

در اقتصاد دانشبنیان، اندازه مطرح نیست. نمی‌توان گفت واحدی دارد. در این حوزه بیشتر باید روی کیفیت کاربود تا مقدار و اندازه.

❖ در حالی که جهان از سال ۱۹۷۰ وارد اقتصاد دانشبنیان شده است، چرا جامعه ایرانی در نوآوری و فعالیت‌های دانشبنیان مانند کشورهای پیشرفته عمل نکرده و در این زمینه از خود ضعف نشان داده است؟

در جهان مفهومی به اسم دانشبنیان نداریم که بخواهیم اقتصاد دانشبنیان داشته باشیم. درست است که شرکت‌های سیلیکون ولی در حوزه هایتک در حال فعالیت هستند، اما چیزی به عنوان دانشبنیان وجود ندارد.

اینکه ما در حوزه تکنولوژی نسبت به دنیا عقب هستیم انکارناپذیر است و بیشترین علت را می‌توان تحریم‌ها دانست. در واقع ما می‌خواهیم چرخ را از ابتدا اختراع بکنیم و این باعث می‌شود زمان را از دست بدیم. اگر از تکنولوژی روز دنیا استفاده کرده و با نوآوری‌هایی آن را بومی‌سازی کنیم خیلی زودتر به نتیجه می‌رسیم تا اینکه به خاطر تحریم‌ها درهای کشور را بیندیم و بگوییم ما می‌خواهیم چرخ را از اول اختراع بکنیم، چون این موضوع باعث تأخیر و عقب افتادن کشور می‌شود.

❖ کشورهای موفق در ایجاد اقتصاد دانشبنیان چگونه توانسته‌اند به این مرحله از پیشرفت برسند؟

سعی کردن از تکنولوژی‌های کشورهای دیگر استفاده کرند و هیچ وقت خودشان را محدود نکرند. درها را باز گذاشتند. هم بقیه کشورها از تکنولوژی آن‌ها استفاده کرند و هم

◆ شما تعهد مالی کشور اعم از دولت و بخش غیردولتی به تحقیقات علمی و تولید دانش‌بنیان را چگونه ارزیابی می‌نمایید؟
اگر منصفانه بخواهیم بگوییم، معاونت علمی و فناوری و صندوق نوآوری و شکوفایی، حمایت‌های خوبی از شرکت‌های دانش‌بنیان را دارند، اما تسهیلاتی که ارائه می‌دهند با توجه به بودجه کمی که دارند، محدود است. با این حال تا حد توانشان خوب عمل کرده‌اند.

برای اعمال حمایت‌های مواد نیاز، مستلزم این است که بودجه بیشتری در اختیار این دو نهاد قرار داده شود. در عین حال لازم است، شرکت‌های دانش‌بنیان هم روی کیفیت خود کار کنند، محصولات و خدمات بهتری ارائه دهند تا کارفرمایان هم با خیال راحت، اقدام به خرید این محصولات کنند. خیلی از نهادها، حتی ارگان‌های دولتی ترجیح می‌دهند که یک محصول خارجی را به خاطر کیفیتی که دارد بخرند، اما به خاطر الزاماتی که وجود دارد و جلوگیری از ثبت سفارش‌های وارداتی، مجبور به استفاده از محصولات داخلی هستند. اگر کیفیت محصولات دانش‌بنیان بالا برود، خیلی از مشکلات حل می‌شود. بالا بردن کیفیت محصولات، کلید حل بسیاری از مشکلات این حوزه است.

◆ به نظر سرکار مهم‌ترین پیامدها و اثرات دانش‌بنیانی در جایگاه بین‌المللی یک کشور چیست؟
کشورهای دیگر اصلاً با این مفهوم آشنایی ندارند و این مفهوم در کشور ایران وجود دارد. می‌توان این طور گفت که کار روی پیشرفت تکنولوژی و ایجاد نوآوری بسیار ارزشمند است و می‌تواند رتبه ایران را ارتقاء ببخشد. لازمه آن، پیشرفت تکنولوژی و ایجاد نوآوری با جلوگیری از تحریم‌های است و اینکه بتوانیم از تکنولوژی کشورهای دیگر استفاده کیم. باید ادامه راه آن‌ها را برویم و نخواهیم هر کاری را از ابتدا شروع کنیم.

◆ چالش‌های پراهمیت حوزه دانش‌بنیانی کشور که لازم است فراتر از یک پرداخت ساده مورد توجه قرار گیرد، چیست و پیشنهاد شما برای رفع آن‌ها چیست؟

شرکت‌های فعال در حوزه دانش‌بنیان نیازمند بهبود فضای کسب‌وکار، دسترسی به بازار رقابتی و برقراری ارتباطات بین‌المللی هستند. برای برطرف کردن این سه چالش، سرمایه‌گذاری صنایع و شرکت‌های بزرگ در شرکت‌های دانش‌بنیان و ارتباط گرفتن با آن شرکت‌ها برای استفاده از ایده‌ها و فناوری آن‌ها می‌تواند، مؤثر باشد. اکنون که در بسیاری از نقاط دنیا مدل‌های کسب‌وکار در بسیاری از صنایع در حال تغییر است، ما نباید از این تغییرات جا بمانیم. در این میان می‌توان از پتانسیل بخش خصوصی و اتاق‌های بازرگانی هم بهره برد. ◆

◆ بنا به تجربه جهانی، آیا اهمیت اقتصاد دانش‌بنیان به آن انداده است که بتوان آن را به طور مطلق پیش‌بازرسید تلقی کرد؟

تجربه جهانی اقتصاد دانش‌بنیان مفهومی ندارد. اگر منظور، مفهوم پیشرفت و ورود به حوزه هایتک باشد، بله؛ چرا که برای پیشرفت هر تکنولوژی، احتیاج است که در آن عمیق شویم. باید وارد حوزه‌های هایتک شویم، اما مفهوم اقتصاد دانش‌بنیان در جهان را درک نمی‌کنم چون اصلاً وجود ندارد.

◆ برای تشویق و گسترش بازار آزاد ایده‌ها چه پیشنهاداتی ارائه می‌نمایید؟

بازار آزاد ایده‌ها بسیار بیشنهاد خوبی است، اما مستلزم ایجاد این اعتماد است که ایده‌ها دزدیده نمی‌شوند. باید جای وجود داشته باشد که ایده‌های همه شرکت‌ها، استارت‌آپ‌ها و افراد ثبت شود تا بعد از مطرح کردن ایده، بنواند از بقیه کمک بگیرند و یک ارزش افزوده‌ای ایجاد کنند و در کارشان پیشرفت داشته باشند.

بسیار دیده شده، تیم‌هایی که به ما مراجعه می‌کنند تا در حوزه‌های دانش‌بنیان مشاوره بگیرند، حتی از اینکه ایده‌شان را برای ما بیان کنند هم می‌ترسند. بسیاری از شرکت‌ها به معاونت علمی و فناوری مراجعه نمی‌کنند؛ چرا که این باور وجود دارد که ایده‌هایشان را می‌دزند.

باور دزدیده شدن ایده‌ها خیلی شایع است و متأسفانه باید یک کاری انجام شود که جلوی این باور گرفته شود و گرنه هیچ کس از بیان ایده‌اش استقبال نمی‌کند.

